

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. október 28.
Évközi 30. vasárnap

Színről színre látni

A mai evangéliumban egy vak emberről olvasunk, a jerikói vakról, Bartimeusról, akinek életét gyökeresen megváltoztatja a Jézussal való találkozás, hiszen az Úr meggyógyítja őt, megajándékozza a látással.

Minek köszönheti a vak koldus, hogy meggyógyult? Annak, hogy felismerte élete nagy lehetőségét! Ha magába roskadva és sorsába, gyógyíthatatlan betegségébe beletörődve ül az út mellett, akkor vak maradt volna haláláig. Ha azokra hallgat, akik el akarták őt némitani, akkor nem történt volna csoda vele.

Mondjuk ki őszintén: Jézus nem vette volna őt észre. Ha Bartimeus nem kezd el kiabálni vagy ha abbahagyja a kiáltást, amikor erre kéri őt, akkor Jézus nem vette volna őt észre és továbbhaladt volna az úton. Ha a vak koldus nem hívja fel magára a figyelmet, akkor a tömeg miatt Jézus nem vette volna őt észre. Ha Bartimeus nem nevezte volna őt „Dávid fiának”, azaz nem fejezte volna ki hitét, hogy Jézust a Messiásnak tartja, akkor az Úr cselekvés nélkül továbbmegy az úton.

Nemrég olvastam, hogy egy kortárs festőművész, amikor elkészül egy képével, akkor halványan, fehér festékkel átfesti az egész alkotást. Ennek köszönhetően a képek eredeti színe nem látszik, hanem olyan érzése van a szemlélőnek, mintha egy fehér függöny eltakarná a festményt. Érdekes és jelképes ez a módszer, amely talán arra utal, hogy a földi élet után lehull szemünkről a lepel, a fátyol, s meglátunk olyan dolgokat, amelyeket most csupán hiszünk, de nem ismerünk.

Azért hozom fel ezt a példát, mert az evangéliumokban a vakok meggyógyítása a hitre jutást szemlélteti. Így van ez Bartimeussal is. Ennek fényében értjük meg Jézus kijelentését, amelyet a csoda után mondott az immár látó embernek: „Menj, a hited megmentett téged.” Ha nem látom meg Isten gondviselő szeretetének jeleit a világban, akkor vak vagyok. Ha nem hiszek abban, hogy Isten vezeti életemet, akkor homályban élek. Ha nem vallom meg bűnösségemet Isten előtt, akkor a bűn sötétségében élek. Egyedül Isten képes felnyitni szememmet, hogy meglássam mindazt a jót, amit nekem ad nap mint nap. A legfőbb jó, amit Isten adni akar, az örök élet, amikor őt színről színre láthatjuk.

Hited megmentett

A mikor Bartimeus Jézustól segítséget kér, ezzel kifejezi, hogy hisz abban, hogy Jézus tud rajta segíteni isteni erejével. A gyógyítással, a csodával Jézus az ő hitét jutalmazza meg. Amikor visszaadja a vak szemvilágát, ezért mondja az Úr: „Menj, a hited megmentett téged.”

A hitetlenség, a kételkedés sötétségét egyedül Isten képes eloszlatni, ő adja a hit világosságát, a hit ajándékát. Jézus a nagy zaj közepette is meghallotta Bartimeus kiáltását. Isten napjainkban is meghallja mindazok kérését, akik a hit ajándékáért fordulnak hozzá. A hit az Isten-látás csodálatos élményét adja az embernek, segítségével megláthatunk valakit, akit testi szemünkkel nem láthatunk.

Az első lépés

Urunk, Jézus Krisztus! A benned való hit szilárd alap, kiindulópont, amelyre egész emberi életünket felépíthetjük.

Az első lépés a hit útján valóban az ismeretlenbe, a bizonytalanba való belépés. Ilyen bizonytalanok lehetnek a vak Bartimeus első lépései is feléd. Hiszem, hogy egyedül te vagy képes gyógyítani vakságomból. Hiszem, hogy csodát tehetsz velem, s ettől kezdve megszűnik mindenféle bizonytalanság az életemben. Rád bízom, Uram, az életem! Vezess engem a hit útján, Isten titkainak útján!

Add nekünk a hit látásmódját! Add, hogy a hit megnyissa szemünket és szívünket, és felismerjük mindazt, ami üdvösségünkhöz szükséges.

Évközi 30. vasárnap
Jer 31,7-9
Zsid 5,1-6
Mk 10,46-52

Hétfő
Ef 4,32 - 5,8
Lk 13,10-17

Kedd
Ef 5,21-33
Lk 13,18-21

Szerda
Ef 6,1-9
Lk 13,22-30

Csütörtök, Mindenszentek
Jel 7,2-4,9-14
1Jn 3,1-3
Mt 5,1-12a

Péntek, Halottak napja
1Tessz 4,13-18
Jn 5,24-29

Szombat
Fil 1,18b-26
Lk 14,1,7-11

Évközi 31. vasárnap
MTörv 6,2-6
Zsid 7,23-28
Mk 12,28b-34